

Brandschade met een geurtje ?

Verzekeringsmaatschappijen vechten conflicten steeds meer op het scherp van de snede uit.

En zij zijn ongetwijfeld oplettender geworden... In het geval van conflict met de Brandverzekeraar kan men uiteraard altijd proberen de zaak met een commerciële geste te regelen. Bij vermoedens van opzettelijke brandstichting is men echter niet te vermurwen.

Maar niet ieder verdacht dossier verbergt een oplichter... Indien de verzekeraar voet bij stuk houdt, blijft er niets anders over dan een juridische procedure... Een soms complexe en peperdure strijd.

Hoeft het nog enig betoog dat de **Rechtsbijstand Na Brand** een onmisbare aanvulling vormt op iedere Brandverzekering?

Wij presenteren u twee dossiers waarbij de verzekeraar Brand fraude vermoedde. Twee dossiers waarin wij en de cliënt gelijk kregen. Fraude kon absoluut niet bewezen worden. Maar de kosten? De kosten stonden als een paal boven water.

Opzet : een uitsluiting- of een vervalclausule ?

Mag een verzekeringsmaatschappij de notie 'opzet' inroepen en de dekking weigeren ?

Uiteraard! Overeenkomstig het artikel 8 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst kan de verzekeraar niet verplicht worden dekking te geven aan hem die het schadegeval opzettelijk heeft veroorzaakt. Maar staat brandstichting, een opzettelijke daad, gelijk met een **uitsluiting van dekking of verval van recht van dekking**?

– De '**uitsluiting**' heeft betrekking op de afbakening van de dekking. Zij omschrijft op een negatieve wijze wat niet onder de in de verzekeringsovereenkomst voorziene dekking valt. Zij wordt gedefinieerd als het verlies van het recht op dekking.

– Het begrip '**verval van recht**' vormt daarentegen een sanctie voor een door de verzekeringsnemer begane wanprestatie. In geval van verval van recht valt de handeling binnen de dekking, maar dient de verzekeraar om een wettelijk of contractueel bepaalde reden geen dekking te verlenen.

Dit onderscheid is van determinerend belang voor de bewijslast. Als het over een 'verval' gaat, is men het unaniem over eens dat het de verzekeraar is, die het bewijs dient te leveren. Bij een 'uitsluiting', stelde het hof van Cassatie in een arrest van 5.1.1995 moet de verzekerde die jegens zijn verzekeraar doet gelden dat hij recht heeft op betaling, zelf bewijzen dat het verzekeringscontract wel degelijk het betreffende schadegeval dekt en bovendien dient hij te bewijzen dat dit contract het niet uitsluit! Met andere woorden, volgens dit arrest van cassatie, moet de verzekerde bewijzen dat het schadegeval niet is uitgesloten en dat hij bij voorbeeld geen opzettelijke daad heeft gepleegd...

De bewijslast omgekeerd !

Beseffende dat het wellicht overdreven was van de verzekerde het bewijs te eisen dat het niet om frauduleuze brandstichting ging (een opzettelijke daad die dus uitgesloten was), heeft het Hof van cassatie zijn rechtspraak gewijzigd!

Zij stelde expliciet in haar arrest van 7 juni 2001 (bevestigd door een arrest van 2.4.2004) dat de verzekeraar die beweert bevrijd te zijn van zijn dekkingsplicht dient te bewijzen dat de verzekerde een opzettelijk daad heeft gesteld die hem de dekking ontnemt. Het Hof verwijst hier uitdrukkelijk naar art. 1315, tweede lid B.W. en concludeert dat opzet een contractuele wanprestatie uitmaakt.

De opzettelijke handeling wordt bijgevolg beschouwd als een verval van recht en niet als een uitsluiting van dekking. De brandverzekeraar die dus beweert bevrijd te zijn van dekking bij opzettelijke brandstichting moet bewijzen o.a. door een geheel van ernstige, precieze en overeenstemmende vermoedens dat de verzekerde persoonlijk een crimineel feit heeft gepleegd.

Indien hij hierin niet slaagt, dient hij het schadegeval ten laste te nemen, om zich daarna eventueel tegen de werkelijke dader te keren.

Waarover ging het in de twee zaken die wij recent behandelden ?

1ste zaak Verdachtmakingen en insinuaties of verzekeringsfraude ?

In 2001 deed zich een zware brand voor in de woning van onze cliënt Z. Zijn kippenwekerij die er vlak naast lag, bleef gelukkig gespaard. Verwittigd door zijn computergestuurd brandalarm was de eigenaar snel ter plaatse. Te snel, vond de verzekeraar. Er waren bovendien drie brandhaarden die zich abnormaal snel uitbreidden. Ook had de heer Z meer belangstelling voor zijn kippen dan voor het huis. Er was bovendien al eerder brand geweest en samen met die twee anonieme brieven, die over brandstichting spraken, was de verzekeraar overtuigd. Hier ging het om brandstichting van de verzekeringsnemer !

De rechtbank stelde een gerechtsexpert aan en onze cliënt dagvaardde op kosten van D.A.S. de verzekeraar Brand tot uitbetaling van de schadevergoeding. De Brandverzekeraar weigerde op basis van opzet en stelde dat de verzekerde als er een uitsluiting ingeroepen kan worden moet aantonen dat er zich een gedekt schadegeval heeft voorgedaan. Onze cliënt won echter de procedure in eerste instantie. De tegenpartij ging echter in beroep.

De aangevoerde 'bewijzen' van opzet werden door de rechtbank systematisch verworpen. Zodat de rechter moest besluiten dat de verzekeringsmaatschappij faalde in haar bewijslast.

Schadevergoeding, afbraak en opruimingskosten, genotsderving, onrechtreekse verliezen, expertisekosten (een totaal € 130.205, 25 plus rechtsplegingskosten ten bedrage van € 763,33) waren voor rekening van de Brandverzekeraar.

Wat betaalde D.A.S. voor de verdediging van haar cliënt ?

Kosten en erelonen van de advocaat : € 6.995.
Bijkomende expertisekosten : € 4.363, 51

2de zaak. Opzettelijke brandstichting, maar wie is de dader ?

Ook deze brand riep bij de verzekeraar heel wat vragen op. Het schadegeval gebeurde 'toevallig' één dag voor het aflopen van de polis. Alle elementen wezen op een niet-accidentele oorzaak (hetgeen de gerechtsexpert ook vaststelde : er was brandstichting). De cliënt had eerder al een brandschadegeval. De vriendin kwam uit een familie berucht bij verscheidene verzekeringsmaatschappij met een heuse 'brandhaardenstamboom'.

Ook deze zaak werd in eerste instantie en in beroep door onze verzekerde gewonnen. Niet alleen bevond hij zich op het moment van de feiten in het buitenland, alle vage vermoedens over zijn betrokkenheid berustten op speculatie en eenzijdige interpretatie van verklaringen. De verzekeraar slaagde er volgens de beroepsrechter hoegenaamd niet in de persoonlijke betrokkenheid van de verzekeringsnemer te bewijzen. Het Hof veroordeelde de verzekeraar tot het betalen van de verschuldigde vergoeding van € 62.275,83 te vermeerderen met de intresten en de kosten van het geding.

De kosten voor D.A.S. ?

De erelonen van advocaat : € 5244,32

*Rechtsbijstand D.A.S.
De juiste keuze, de beste kwaliteit*